

Nieuwsbrief De Goudse Fotoclub

Nummer 11, december 2013

In dit nummer

Programma /bestuur	1
Foto vd maand	2
Jaarprijs	2
Werkgroep Landschap	3
Bondsmentor	3
Mijn probleem	4
Oude doos	8
Weekend bijeenkomst	8
Foto College	9
Tentoonstellingen	11

Kopij voor nummer 1, 2014
vóór 25 januari 2014
sturen naar Jos Arents.

josarents@gmail.com

Programma jan / feb 2014 *Jan Wille*

6 januari: nieuwjaarsbijeenkomst.

De eerste clubavond in het nieuwe jaar houden we een fotocafé. De nadruk ligt dit keer op Café. Er staan drank en hapjes klaar om het nieuwe jaar te vieren met de leden en hun partners. Ook andere relaties en lezers van deze nieuwsbrief zijn dan welkom. Voor hen is het dan leuk als er ook foto's te zien zijn. Dus neem foto's mee, bijvoorbeeld de foto's die voor de jaarprijs zijn ingediend, maar andere mag ook, afdrucken of digitaal op de laptop (we houden geen beamerpresentatie).

Deze avond is ook de laatste gelegenheid om presentaties voor de jaarprijs Audiovisueel in te leveren. Per lid maximaal 2 presentaties.

13 januari: fotobespreking (beamerpresentatie)

Ieder lid kan maximaal 3 foto's voor bespreking aanbieden. Ze moeten uiterlijk **10 januari** worden gemaild naar degoudsefotoclub@gmail.com

20 januari: jaarprijs audiovisueel.

De voor de prijs ingeleverde presentaties worden besproken door de juryleden Jan van der Spree en Ruud van den Akker. Zij zullen een paar presentaties nomineren. De leden die niet hebben ingezonden kiezen hieruit de beste.

26 januari: excursie

Deze zondag is gepland voor een excursie. Er is nog geen invulling aan gegeven. Iedereen is welkom om met een voorstel te komen. (tav Robert van den Eijk)

27 januari: presentaties van Gerrit Langenberg en Geri van Ittersum.

3 februari: fotobespreking (afdrukken)

10 februari: algemene ledenvergadering.

Het programma voor de rest van februari en verder tot de zomervakantie moet nog worden opgesteld door de programmacommissie. Deze commissie bestaat uit Jan Wille, Cor Markus, Ron Goddeke en Leon de Prez. Zij zullen een concept voorleggen aan de ledenvergadering.

Mededelingen van het bestuur

Geri van Ittersum

Ik had op de laatste clubavond al verteld dat ik in februari zal aftreden als voorzitter. Zoals jullie weten ben ik dit jaar veel weg geweest op vakantie en op pelgrimstocht. Ook het volgende jaar plan ik weer vaak op reis te gaan. Ik verheug me er op, maar voor de continuïteit van het voorzitterschap is het niet goed. Los daarvan denk ik dat het goed is als na vijf jaar iemand anders de hamer overneemt. Ik twijfel er niet aan dat er een goede opvolger gevonden wordt. Volgens de statuten wordt de voorzitter als zodanig gekozen door de ledenraad. Ieder lid kan zich kandidaat stellen. Belangstellen kunnen zich bij mij aanmelden of informatie inwinnen. Mocht iemand uit het huidige bestuur als voorzitter verkozen worden dan hebben we een nieuw bestuurslid nodig. Ook kandidaten hiervoor kunnen zich bij mij opgeven. De verkiezing vindt plaats tijdens de algemene ledenvergadering op 10 februari a.s.

Foto van de maand

Robert van den Eijk

We willen dit item weer nieuw leven in gaan blazen!!!

Het idee is om aan de hand van een leuke uitdagende opdracht vrijblijvend aan de gang te gaan.

Deze opdracht zal steeds worden gegeven door de winnaar van de voorlaatste opdracht. Om iets meer tijd te hebben om hieraan te werken, ± zes tot acht weken, beginnen we met twee opdrachten; één voor januari en één voor februari. De winnaar van de maand januari zal dan de opdracht geven voor maart en de winnaar van februari voor april.

De winnaar geeft niet alleen een nieuwe opdracht, hij of zij heeft ook de eer om hieruit de nieuwe winnaar te mogen selecteren. Hierbij kan hij of zij natuurlijk altijd hulp en/of mening vragen aan andere clubleden. De bedoeling is wel dat degene die de selectie doet dit met een korte onderbouwing zal doen.

Opdracht één - januari

Geri heeft aangeboden om de kick off te doen. Hij vindt het leuk om te gaan beginnen en heeft als onderwerp gekozen 'Jaarwisseling'

De deadline voor deze inzending, maximaal 3 per persoon, ligt op uiterlijk 26 januari.

Opdracht twee - februari

Deze opdracht wil ik graag geven namelijk; 'Winter'

De deadline voor deze inzending, maximaal 3 per persoon, ligt op uiterlijk 23 februari.

Stuur je foto op in maximaal 1024 op de langste zijde, via e-mail naar degoudsefotoclub@gmail.com en hij krijgt sowieso een plaatsje op de site. Werk je analoog geef hem dan natuurlijk even aan de 'opdrachtgever'.

Succes!!!

Afdelingsfotowedstrijd 2014

ingezonden van afdeling Elf

Voor de Afdelingsfotowedstrijd 2014 zijn er twee categorieën:

- Ingezonden kunnen worden per fotograaf 3 'losse' foto's
- 5 foto's die een samenhang hebben.

Deze laatste categorie dingt mee voor een uitnodiging door de Fotobond tot deelname aan Foto Nationaal.

Afmeting niet groter dan 40 x 50 cm, in verband met de verzendbaarheid en zorgen voor een deugdelijke verpakking. Het bestuur behoudt zich het recht voor om foto's die andere inzendingen kunnen beschadigen (schilderstapel!) terug te trekken uit de wedstrijd. Het deelnameformulier dient volledig te worden ingevuld en los van de foto's te worden ingeleverd. Zo kunnen we zien hoeveel inzendingen er zijn.

Uiterste inleverdatum in Leidschendam op 23 januari 2014. De bespreking is op 12 februari 2014 bij De Haagse, Wapserveenstraat 507, 2545 KX Den Haag. Aanvang 20.00 uur

Wil je meedoen? Geef dit dan aan bij Robert, Hij heeft het inschrijfformulier

Jaarprijs Foto 2013

Jos Arents

De jaarprijs is dit jaar gejureerd door Jacqueline Louter. Er waren +/-20 foto's ingeleverd. Na een gedegen bespreking van elk van de foto's werden er 5 genomineerd. 2 van Jan Wille, 1 van Jan van der Spree, 1 van Jos Arents en 1 van Rein de Lange.

Rein de lange heeft de jaarprijs in ontvangst kunnen nemen en wordt daarmee van harte gefeliciteerd!

Het is een architectuur foto van een gebouw van de architect Frank Gehry in Düsseldorf waar 2 mensen voorbij lopen.

Suggesties van Jacqueline om eens te zoeken op internet naar:

Peter de Krom	voor documentaire fotografie
Tim Flach	voor dieren fotografie
William Klein (nu in Foam)	voor straat fotografie
Edward Hopper	voor nachtschilderijen

Werkgroep Landschap, Reeuwijkse plassen, 7 december 2013

Leon de Prez

Op zaterdag 7 december jl. hield de werkgroep landschap een unieke vaarexcursie op de Reeuwijkse plassen. De excursie stond in het teken van 'verdwijnd land en plant' en werd georganiseerd door het IVN en Staatsbosbeheer, vertegenwoordigd door onze eigen Enne de Jong en IVN lid Boudewijn Ridder. Ook deze keer zat het weer mee en konden we genieten van prachtige wolkenluchten terwijl we op 'fotografische snelheid' langs de oevers van de plassen voeren op een werkschuit van het type Bok. Enne was de stuurman en Boudewijn de enthousiaste gids. Voor de excursie waren naast de

stuurman en de gids, 12 plaatsen gereserveerd voor GFC leden, waarvan er zes zich hadden aangemeld. Hierdoor was er voldoende plek om heen en weer te lopen op de schuit en goede standpunten te kiezen voor het maken van foto's.

Naast het schieten van een paar mooie beelden hebben we veel geleerd over de geschiedenis van dit prachtige landschap en de Reeuwijkse veenplassen. Het landschap is ontstaan door het winnen van turf waardoor het land veranderde in diepe plassen. Het bestaat uit verschillende plassen en enkele kleine poelen (de 'petgaten'), waartussen smalle stroken land met bebouwing zijn overgebleven.

Beeldbepalend zijn de lintbebouwing met erfbeplanting, de wegbepanting en struiken en bomen op de resten van de smalle stroken land waarop de turfmakers hun bagger tot turf lieten drogen, de 'zetwallen'. Ook de eilanden in de plassen zijn een overblijfsel van de turfwinning. Het gebied kent belangrijke natuurwaarden. Het is ook het werkterrein van beroepsvissers, gericht op de palingvangst.

Na een vaartocht van ongeveer anderhalf uur met een tussenstop op één van de eilandjes, is iedereen weer veilig aan wal gezet.

Uitslag Foto online 2013-12-25

Jos Arents

Van onze vereniging hebben maar 2 mensen mee gedaan dit jaar. Annelieke en ik.

Iedereen mocht 2 foto's digitaal insturen naar deze wedstrijd van de fotobond.

Op de site van de fotobond zijn de 28 beste foto's te zien, waaronder 1 van een "oud" lid René de Kruyf.

Zijn foto's haalden resp 25 en 20 punten, die van mij beide 19 punten en die van Annelieke 16 en 13 punten. Er waren 1300 foto's ingestuurd.

Bondsmentor traject

Robert van de Eijk

Er is inmiddels een mooie groep van tien enthousiaste mensen die graag willen deelnemen aan het 'bondsmentortraject'. Deze leden zijn inmiddels in overleg hoe dit het beste kan worden aangepakt en met welke bondsmentor. De intentie is om eind januari, begin februari te gaan starten. Heb je nog interesse om hier aan deel te nemen of wil je graag wat meer informatie, neem dan even contact op met Robert.

Er wordt heel hard gewerkt aan de website van onze vereniging. Voor deze inspanning verdient de webmaster Cor Markus alle hulde. Het is vanzelfsprekend dat een website van een fotoclub (veel) foto's van de leden gaat bevatten. Het is dus logisch dat Cor in de vorige nieuwsbrief om het aanleveren van foto's vraagt. Ook is het te begrijpen dat er technische eisen worden gesteld aan de foto's. Cor geeft aan dat de foto's aan de volgende eisen moeten voldoen: 1024 x 1024 en 72 DPI. Andere beperkingen voor wat betreft bijvoorbeeld het onderwerp worden niet genoemd. Dat vind ik geen probleem, daar gaat dit stukje niet over en verder ben ik redelijk ruimdenkend.

Wat is dan wel mijn problemen? Ik kan geen foto's aanleveren van a) 1024 x 1024 en b) 72 DPI!

Beeldgrootte

Ik ga er maar vanuit dat met "1024 x 1024" bedoeld wordt 1024 x 1024 pixels. En als mijn veronderstelling juist is dan is mijn probleem al gedeeltelijk opgelost. Mijn camera produceert digitale gegevens of beelden die bestaan uit 5184 x 3456 pixels. Ik weet heel goed dat die beelden dan veel te groot zijn om gebruikt te worden op de website. Met mijn beeldbewerkingsprogramma *Photoshop Elements* of willekeurig welk ander bewerkingsprogramma, kan ik de afbeeldingen verkleinen. Met een paar simpele muisklikken en het intypen van de gewenste aantallen pixels in horizontale en verticale richting kan ik foto's de gewenste grootte geven. Het eerste probleem is daarmee opgelost.

De manier om de grootte van een digitale beeld te beschrijven is opgeven van het aantal pixels in horizontale - en verticale richting, de beeldgrootte.

Moet ik nog benadrukken dat ik met beeldgrootte niet de afmetingen van de afdruk van de foto bedoel? Ook bedoel ik niet de ruim 18 miljoen pixels die het gehele beeld bevat.

Ik gebruik bewust het woord "beeldgrootte". Vaak wordt voor hetzelfde begrip het woord "resolutie" gebruikt. Helaas wordt het woord resolutie ook nog gebruikt voor nog meer grootheden zoals het totale aantal pixels in een beeld, de resolutie van de beeldchip enzovoort. Gelet op het voorgaande kan het gebruik van het woord resolutie tot veel verwarring leiden. Kortom ik gebruik liever het woord beeldgrootte daar waar ik het aantal pixels van de horizontale en verticale rand bedoel.

Even terzijde. Ik stel voor om de beeldgrootte van foto's voor de website te beperken tot 800 pixels gemeten langs de langste zijde. Dit sluit om te beginnen goed aan bij de standaard beeldschermresolutie van 800 x 600 pixels. Tegenwoordig zijn beeldschermen ingesteld op een groter aantal pixels, bijvoorbeeld 1680 x 1050 pixels. Dit betekent in de praktijk dat bij een 1:1 presentatie van het beeld er ruimte op het scherm overblijft voor taakbalk, menubalk en andere beeldelementen van het besturingssysteem.

Nu komt ik dan eindelijk toe aan mijn tweede probleem. Mijn digitale foto's hebben geen DPI waarde, en dat geldt ook voor jouw foto's! Let op: het kopen van een andere camera is niet nodig, wel het verder lezen van dit artikel.

Dots per inch, DPI

Ja natuurlijk weet ik ook wel dat in de zogenaamde meta-gegevens¹ van de foto zoals hij uit de camera komt, in de EXIF gegevens (exchangeable image file format), een waarde staat ingevuld bij DPI. Mijn camera vult hier de waarde 72 in. Welke waarde geeft jouw camera aan de DPI? Eigenlijk had ik hierboven moeten schrijven: mijn digitale foto's hebben geen DPI waarde en in de EXIF gegevens staat een onzinnige en nutteloze getal dat vanuit de camera meegegeven wordt. Daar ga ik in het vervolg verder op in.

Heeft u voor mij een camera met 1024 DPI?

.....

Het zal bekend zijn dat DPI een afkorting is die dots per inch betekent. Wat kan er eenvoudiger zijn dan dat? Wat een inch is weet ik, namelijk die antieke lengtemaat die in gebruik is in landen waar het metrieke stelsel nog niet is doorgedrongen. Mocht je het niet weten of vergeten zijn: 1 inch = 2,54 centimeter. Maar wat is een dot? Ja ik weet dat het een engels woord is voor punt. Prima, maar dat lost mijn probleem nog steeds niet op. Mijn camera werkt niet met dots of punten maar met pixels.

Als je iets print kan je in principe het aantal dots, de superkleine puntjes inkt, tellen die je in een rij op het papier afdrukt. Omdat de rij een lengte heeft is het mogelijk om het

¹ Meta-gegevens zijn gegevens van gegevens.

aantals dots per lengte-eenheid te berekenen. Dat die inktpuntjes zo klein zijn dat je ze niet met het blote oog kan onderscheiden is voor dit verhaal niet belangrijk.

Maar hoe doe je dat bij een digitale foto? Al die digitale nullen en enen op de harde schijf van je computer of in het geheugen die samen een afbeelding kunnen vormen hebben geen lengtemaat. Er bestaat namelijk niet zoiets als een inch of centimeter digitale gegevens! Bedenk hierbij dat je met behulp van een computerprogramma de EXIF gegevens van het digitale beeld kan tonen zonder het werkelijke beeld te zien.

De foto heeft wel een bepaald aantal pixels maar zeker geen dots. En een lengte en breedte in inches of centimeters heeft de digitale foto niet. Het gebruik van de verhouding dots/inch of dots/centimeter kan dus helemaal niet.

Kortom, het begrip DPI heeft geen betekenis voor digitale foto's.

Kijk eens naar beide foto's. Zie je er verschil tussen? En zo ja, wat dan (goed kijken voor je verder leest)?

Ik kan geen verschil tussen beide afbeeldingen ontdekken en ik ben er van overtuigd dat jij ook geen verschil ziet. Knap als je wel verschil hebt gezien want de twee foto's zijn identiek! Foto 2 is een rechtstreekse kopie van foto 1. Toch is er een verschil. In de EXIF gegevens van foto 1 staat dat de resolutie 72 DPI bedraagt, terwijl voor foto 2 een resolutie van 300 DPI wordt aangegeven. Die getallen heb ik zelf ingevuld in de EXIF gegevens. En je ziet dat dit verschil, 72 vs. 300, blijkbaar geen invloed heeft op de foto. De conclusie is dan ook dat de DPI waarde geen rol speelt in digitale foto's. Het spreekt voor zich dat ik gezorgd heb dat beide foto's dezelfde grootte hebben, namelijk 691 x 1031 pixels. En dat is niet zo moeilijk om voor elkaar te krijgen als je een bestand kopieert. Waarom juist deze waarden voor de beeldgrootte? Ik heb geen idee, gewoon het resultaat van een willekeurig gekozen verkleiningsfactor.

We weten nu dat een DPI waarde voor digitale foto's niet zinvol is. Dus waarom zou je je druk maken over een DPI waarde die geen nut en betekenis heeft bij het aanleveren van foto's voor de website van de club?

Het 72 DPI sprookje

Uit het bovenstaande zal het je hopelijk duidelijk zijn geworden dat het hele verhaal van de DPI waarde voor digitale beelden en met name de waarde 72 DPI voor afbeeldingen die op het web geplaatst worden een sprookje is waarin veel (amateur)fotografen geloven. Helaas hebben sprookjes een lang en hardnekkig leven ook al zijn het verzinsels.

= 72 DPI

Interessant is het om eens stil te staan bij de mogelijke oorsprong van dit sprookje. Zoals elk sprookje begin het verhaal met "Er was eens..." en dat zal ik dus ook maar doen. Er was eens en er is nog steeds, een firma genaamd Apple. Deze firma had heel lang geleden een printer in de verkoop. Voor de

ouderen onder ons: het was een matrixprinter die in staat was om 144 puntjes per inch af te drukken. De printer had dus een resolutie van 144 DPI. Toen Apple een

nieuwe serie beeldschermen ging uitbrengen werd besloten om te kiezen voor beeldschermen die in staat waren om beelden en teksten met 72 dots per inch te presenteren op het scherm. Waarom koos Apple voor nu juist die waarde? Eenvoudig, met de waarde 72 DPI van het beeldscherm en 144 DPI van de printer kon gezorgd worden dat de afbeelding op het beeldscherm en de afdruk op de printer precies met elkaar overeenkwamen. De verhouding tussen beide waarden is het gehele getal 2. Een geheel getal en bovendien een waarde die eenvoudig te gebruiken is door de computer in berekeningen. Dat konden de programmeurs en technici bij Apple wel waarderen. De gebruikers ook: zij konden op het beeldscherm al zien hoe de afdruk op papier eruit ging zien. Wij zijn intussen niet anders gewend.

Foto 1

Foto 2

En zo heeft de firma Apple onbedoeld naar ik aanneem, aan het begin gestaan van het sprookje van de 72 DPI.

De grote concurrent van Apple, de firma Microsoft liet in de beginjaren beeldschermen maken. Maar zij kozen voor een resolutie van 96 DPI voor de beeldschermen!

Dat was de situatie in het begin, beide concurrerende firma's kozen elk voor een eigen standaard. Beeldschermen met 72 DPI voor de Apple computers en beeldschermen met 96 DPI voor de PC met Microsoft software.

Hoe is dat nu? Wat ik zeker weet is dat vrijwel alle beeldschermen een DPI waarde hebben die afwijkt van de oorspronkelijke waarden 72 en 96! Met een beetje rekenen en opzoeken van de specificaties heb ik vastgesteld dat mijn beeldscherm heeft een resolutie van 90,0709... DPI heeft. Welke DPI waarde heeft jouw beeldscherm?

Met een paar simpele handelingen, namelijk het instellen van de schermresolutie via het Configuratiescherm, kan ik dit veranderen in ongeveer 60 DPI of zelfs nog lager. Niets en niemand kan voorspellen wat de DPI is van een beeldscherm waarop een foto wordt getoond. Dat is zeker waar als de bron van de foto en de plaats van het beeldscherm een halve wereld uit elkaar kunnen liggen maar via het internet verbonden zijn. Dus waarom zou het nodig zijn om een DPI waarde van een digitaal beeld op te geven als elke waarde die je invult vrijwel zeker niet overeenkomt met de DPI van het beeldscherm waarop het beeld vertoond wordt?

Helaas zijn er nog steeds veel mensen die volhouden dat **alle** beeldschermen een resolutie van 72 DPI hebben en op grond daarvan menen dat afbeeldingen die op het web vertoond gaan worden een DPI waarde 72 moeten hebben. Waarom dat nu juist moet gelden voor afbeeldingen die via het web worden getoond heb ik nooit begrepen. Uit het voorgaande kan je opmaken dat die mening onjuist is.

Photoshop (Elements) en het sprookje

Het sprookje van het belang van de DPI wordt mijns inziens onder andere in stand gehouden door Photoshop (Elements) gelet op de centrale rol die de DPI waarde speelt bij het vergroten/verkleinen van een afbeelding. Het vergroten of verkleinen van de beeldgrootte heeft betrekking op het aantal pixels en heeft wat mij betreft nog niets te maken met afmetingen van een afdruk. Ik meen dat de grootte van een afdruk pas interessant wordt bij het afdrukken.

Mijn Windows versie van Photoshop Elements gebruikt de waarde 96 voor de DPI als ik een afbeelding wil opslaan voor het gebruik op het Web. Hoe is dit te rijmen met het populaire geloof dat webafbeeldingen een DPI=72 moeten? Misschien is er iemand die mij kan vertellen welke waarde een Apple versie van deze software gebruikt? Uit informatie op diverse websites maak ik op dat in die versie de waarde 72 wordt gebruikt.

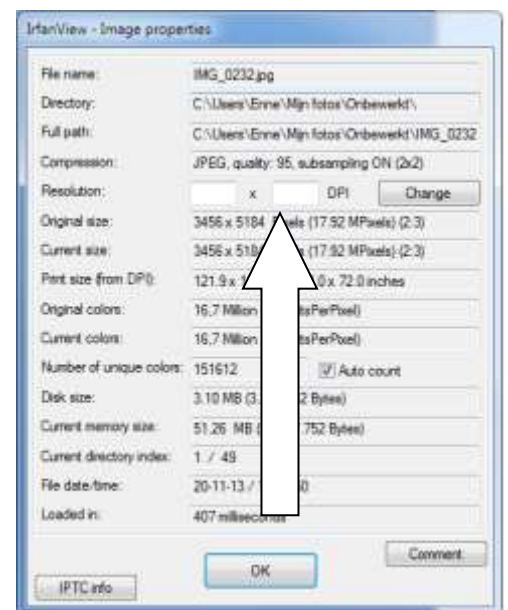
De overige acties die Photoshop Elements op het beeld toepast, veel compressie en beperking van kleuren voor het gebruik op het web van een foto kan ik wel begrijpen.

Gelukkig worden alle beelden zonder probleem getoond op het beeldscherm ongeacht de waarde voor de DPI die in de EXIF gegevens van de foto staat. Dat zal dus ook gelden voor de foto's op de website van de club. Van dat getal wordt helemaal geen gebruik gemaakt bij het vertonen van het beeld. Het is de software, met name de aansturing van het beeldscherm, die zorgt dat alles keurig op het scherm terecht komt en daarbij helemaal geen gebruik maakt van een DPI waarde.

Heb je je weleens afgevraagd wat er gebeurt met een beeld waarbij de DPI waarde op een vreemde waarde is ingesteld of waar niets is ingevuld? Tob maar niet over het antwoord op die vraag: er gebeurt niets en het beeld kan gewoon vertoond worden.

Kijk nog eens goed naar wat er in het getoonde scherm staat. De DPI waarde is niet ingevuld. Even verder op staat een regel *Print size (from DPI)* of wel *afdruk grootte berekend uit DPI*. Vreemd dat het programma kans ziet om de afdruk grootte te bepalen op 121 x 182 centimeter terwijl de DPI niet bekend is!

Blijf of ga het 72 DPI verhaal echt als een sprookje beschouwen. Sprookjes zijn gemakkelijk om te lezen maar hebben niets te maken met de werkelijkheid. En al helemaal niet met digitale fotografie. Stel je eens voor: Sneeuw witje en haar zeven fotografen in het land van DPI.

Blijkbaar een foto zonder DPI waarde!

Is de DPI waarde dan zinloos?

De wereld van de digitale fotografie heeft een uitdrukking overgenomen uit de wereld van de drukkerij: het gebruik van DPI als maat voor de kwaliteit van drukwerk. Kijk maar eens naar het verschil in de kwaliteit van drukwerk van een krant (lage DPI) en van een druktechnisch hoogwaardig tijdschrift (hoge DPI). De mensen van de digitale fotografie zijn de uitdrukking DPI gaan gebruiken voor iets waar eigenlijk het aantal pixels per inch, afgekort tot PPI, wordt bedoeld. In de loop van de jaren heeft dit tot veel misverstanden geleid. Als je hierbij ook nog realiseert dat bij het maken van een afdruk van je foto met jouw inkjet printer er tenminste 9 (!) druppeltjes (dots) inkt worden afgedrukt voor elke pixel van het beeld dan begrijp je dat er al snel allerlei misverstanden kunnen ontstaan over de werkelijke, technische betekenis van het begrip DPI. Ik zal in het vervolg DPI blijven gebruiken daar waar eigenlijk PPI zou moeten staan. De wereld van de digitale fotografie is dat nu eenmaal zo gewend.

Terug naar vraag: is de DPI waarde zinloos? Nee, of beter gezegd niet helemaal! We weten allemaal dat het maken van een afdruk op A4 formaat, ongeveer 30 x 21 cm, van een foto met de grootte 300 x 210 pixels wel mogelijk is maar bepaald geen fraai plaatje oplevert. Tenzij je erg gecharmeerd bent van vage, vlekkerige plaatjes. Druk je daarentegen dezelfde foto af op het formaat van een postzegel dan zal de afbeelding, ook al is hij erg klein, voldoende kwaliteit hebben.

Kortom, er is een verband tussen de grootte van een foto (in pixels) en de afmetingen van de afdruk in centimeters of inches. En dat verband is eenvoudig. Voor een kwalitatief goede afdruk kies je het formaat van de afdruk zo dat er tenminste 300 pixels per inch (PPI) zijn

Ben je niet zo erg handig in het rekenen met inches dan kan je ook de volgende vuistregel hanteren. Voor een goede afdruk zijn 125 pixels per centimeter nodig. Voor een foto met als grootte 5184 x 3456 pixels betekent dit dat een afdruk van 41.5 x 27.5 cm met goede kwaliteit gemaakt kan worden. NB dit scheelt maar weinig van het A3 papier formaat is 29.7 x 42.0 cm. Alles is betrekkelijk, als je kiest om te werken met 100 pixels per centimeter dan zal de afdruk nog altijd zeer acceptabel zijn. 100 Pixels per centimeter is natuurlijk wel een getal dat makkelijk te hanteren is bij berekeningen.

Het schijnt wel eens voor te komen dat een foto met de beeldgrootte van bijvoorbeeld 3000 x 2500 pixels waarvan een afdruk wordt gevraagd van 24 x 20 cm wordt geweigerd omdat de kwaliteit onvoldoende is. De enige reden hiervoor is dat in de EXIF gegevens van de foto staat dat de resolutie 72 DPI is. Een snel rekensommetje leert dat de grootte van de foto ruimschoots voldoet aan de vuistregel van 125 pixels per centimeter.

Wat moet je nu doen om deze foto toch afgedrukt te krijgen? Eenvoudig, lees de foto in met je favoriete bewerkingsprogramma en verander de DPI waarde in 300. Zorg wel dat je het aantal pixels gelijk houdt. Ga weer naar de drukker, lever je foto in en dan zal hij zonder enig probleem geaccepteerd worden.

Onthoud uit het voorgaande dat er pas sprake kan zijn van een DPI waarde als je de foto afdruckt: de digitale foto heeft geen DPI waarde maar de afdruk heeft dat wel!

Bestandsformaat

Het aangeven van de grootte van foto's voor de website van de vereniging is één kant van de zaak. Want in welk formaat wil webmaster Cor de foto's ontvangen? CR2, NEF, CRW, ORF, JPG, TIFF, BMP, PNG, PCX, ICO of nog een ander formaat? Het wordt niet vermeld.

Het lijkt me dat er binnen de vereniging een afspraak gemaakt moet worden over het bestandsformaat van de aan te leveren foto's. Het gebruik van het JPG formaat is ligt erg voor de hand. Het is een universeel ondersteund formaat. En verder is het praktisch dat foto's in dit formaat aangeleverd rechtstreeks gebruikt kunnen worden op de pagina's van de website. Een omzetting van het een formaat naar het JPG formaat is dan niet meer nodig. En dat is weer handig voor de webmaster. Het scheelt hem werk en hij heeft toch al genoeg te doen. Misschien moet er nog wel een afspraak worden gemaakt over de mate van compressie van de JPG bestanden.

Tenslotte

In het voorgaande heb ik geprobeerd om onduidelijkheden over beeldgrootte, resolutie, DPI en foto's op het web weg te nemen. Ik hoop daarin geslaagd te zijn.

Zie verder: <http://www.dpiphoto.eu/dpi2.htm>

In het nummer van januari 1994 van de Goudascope, de analoge voorganger van onze nieuwsbrief, werd mijn aandacht getrokken door dit artikel. Niet in de laatste plaats vanwege het indringende verzoek dit te lezen. Naast een paar bestuurlijke mededelingen komt de nog steeds actuele problematiek van het verzamelen van foto's voor tentoonstellingen e.d. ter sprake. Het idee van een portfolio van de club wordt hier gelanceerd. Ik weet niet of het ooit ten uitvoer is gebracht, maar misschien is het iets om weer op te pakken.

VAN DE REDACTIE / BESTUURSTAFEL

- L E E S D I T - L E E S D I T - L E E S D I T -

Op het moment dat U dit nummer onder ogen krijgt is het alweer een paar weken 1994 maar Henry, Herbert en ikzelf wensen U alsnog een voorspoedig nieuwjaar toe. Wij hopen dat wij ook een flinke portie copy tegemoet mogen zien zodat het voor ons niet al te moeilijk wordt om de Scoop in elkaar te zetten.

Zoals ieder jaar worden in dit januari nummer de nodige gegevens voor de jaarvergadering bekend gemaakt. Dit had deze keer tot gevolg dat een aantal artikelen is blijven liggen. In het volgende nummer zullen wij de schade weer herstellen.

Er bereiken de Goudse Fotoclub nogal eens uitnodigingen voor het exposeren van fotowerk. Meestal komt hiervan weinig of niets terecht, omdat onze club niet direct de beschikking heeft over het benodigde fotomateriaal. Dan is het vaak erg kort dag om de uiterste inleverdatum voor een expositie te halen. Het is het bestuur ter ore gekomen dat een aantal leden van mening is dat de club zich wat meer naar buiten toe moet kunnen profileren. Dit kan het beste worden gedaan door middel van exposeren van door de leden vervaardigd werk, dat dan wèl direct beschikbaar dient te zijn.

Tijdens de onlangs gehouden bestuursvergadering is uitvoerig over dit onderwerp gesproken. Het plan werd geopperd om voor dit doel een portfolio van de club samen te stellen. De leden wordt daarbij om medewerking gevraagd, door foto's waarmee tijdens wedstrijden punten werden vergaard -- dit zijn tenslotte de betere exemplaren -- ten behoeve van de portfolio af te staan. Deze dienen dan wel ingelijst te zijn in een passe-partout van 40 x 50 cm. Het is de bedoeling om per jaargang een portfolio bij te houden, zodat de club een groeiende lijst kan samenstellen van het fotomateriaal dat voor exposities beschikbaar is en snel kan worden gereageerd op verzoeken die ons bereiken. Het bestuur herinnert in dit verband aan de tentoonstelling welke in mei 1993 door de Goudse Fotoclub op verzoek van de Reeuwijkse "Oudheidkamer" werd ingericht. Hiervoor werd door slechts een klein aantal leden fotomateriaal bijeen gebracht, terwijl werk van meer leden in dit geval beslist meer representatief had kunnen zijn.

Tijdens dezelfde vergadering kwam het probleem van de chemicaliën weer op tafel. Er is afgesproken dat iedereen die in de doka Chemie verbruikt ook verantwoordelijk is voor de (verantwoorde) afvoer daarvan. U neemt het spul dus mee en levert het in bij de gemeente of chemokar. Eventuele kosten zijn voor eigen rekening.

Het resterende jaarprogramma is ook weer rond. Op de jaarvergadering zal het worden uitgedeeld. Zorg dus dat U aanwezig bent. Uw vragen en opmerkingen zullen niet onbeantwoord blijven.

Weekendbijeenkomsten

Robert van den Eijk

Naar aanleiding van de inventarisatie heeft ruim twee derde (bedankt!) van de leden aangegeven dat ze graag willen deelnemen aan de weekendbijeenkomsten. Ondanks deze grote groep is er niet een duidelijke voorkeur gekomen voor een bepaald dagdeel, er is wel iets meer voorkeur voor de zaterdagochtend. Dit vraagt even om overleg met Caecilia hoe we hier het beste mee kunnen omgaan. We zullen uiteraard, vanuit het bestuur, proberen om hier de beste invulling aan te gaan geven.

Zodra we hier meer duidelijkheid in hebben hopen we in de komende weken, in overleg met de kartrekkers van de werkgroepen, een programma/agenda samen te gaan stellen zodat we eind januari kunnen gaan beginnen.

Als afgesproken zullen we aan het eind van dit seizoen, na een testperiode van een half jaar, gaan kijken of we dit zullen gaan continueren na de zomerstop.

Fotoclub college – Robert Doisneau (1912-1994)

Robert van den Eijk

Robert Doisneau ontdekte de fotografie aan het eind van de jaren twintig. In de jaren veertig en vijftig genoot hij zowel nationaal als internationaal een brede bekendheid. In de beroemde fototentoonstelling *The Family of Man* (1955), in het Museum of Modern Art in New York, was hij de best vertegenwoordigde fotograaf. Robert Doisneau werd geboren op 14 april 1912 in Gentilly, vlakbij de Porte d'Italie aan de zuidkant van Parijs, in een net burgerlijk gezin. Op 15-jarige leeftijd startte hij zijn vervolgoopleiding als lithografisch graveur aan de Estienne school; zijn eerste opdracht was het maken van farmaceutische etiketten.

Toen Doisneau zijn opleiding had afgerond, zat de wereld diep in de economische crisis van de jaren 30 van de 20e eeuw en was er in de grafische industrie geen zicht op werk. Bij het verlaten van de school kreeg Doisneau dan ook, net als de overige leerlingen, het advies zich maar om te laten scholen, bijvoorbeeld tot fotograaf. Dat advies nam hij ter harte. In 1931 werd hij het jongste hulpje van André Vigneau (fotograaf, cineast, schilder), die één van de eerste, goed uitgeruste fotostudio's van Parijs bezat. Doisneau leerde er veel en kocht in 1932 zijn eerste echte camera, een zogenaamde Rolleiflex. Hij zou er twintig jaar mee fotograferen. In 1932 kreeg Doisneau eveneens zijn eerste opdracht: een fotoreportage voor het tijdschrift L'Excelsior.

Vervolgens werkte hij bijna vijf jaar als industrieel fotograaf in de autofabrieken van Renault in Boulogne-Billancourt. Doisneau werd er uiteindelijk ontslagen omdat hij continu te laat kwam. Om aan de kost te komen maakte en verkocht hij veel foto's als ansichtkaart.

In 1939 ging Doisneau als freelancer aan de slag bij het Rapho fotoagentschap en reisde achtereenvolgens heel Frankrijk door voor diverse fotoreportages. In deze periode ontstond zijn voorliefde voor de momentopname uit het dagelijks leven, de ongekunstelde 'straatfoto'.

Doisneau ontmoette de vrouw van zijn leven, Pierrette Chaumaison, in 1934, toen zij op een fietstocht door het dorp kwam waar Doisneau vakantie vierde. Het stel huwde in 1936. In 1942 werd hun oudste dochter Annette geboren, in 1947 kwam dochter nummer twee, Francine. Annette werd Doisneau's persoonlijk assistente vanaf 1979 en bleef dat tot zijn dood.

Na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog in september 1939 werd Doisneau opgeroepen voor het Franse leger. Hij was er in actieve dienst als soldaat en als oorlogsfotograaf. Na de Franse capitulatie (22 juni 1940) keerde hij terug naar Parijs. Vanaf die tijd ondersteunde Doisneau actief het Franse verzet en zette zijn lithografische en fotografische talenten in voor het vervaardigen van valse paspoorten en documenten.

Doisneau was als fotograaf bijzonder integer. Zo respecteerde hij de mensen, die hij soms ongemerkt fotografeerde, door hen nooit in een rare pose af te beelden of belachelijk te maken. Ook weigerde hij, net na de Tweede Wereldoorlog, om foto's te nemen van 'bestrafte' vrouwen, die waren kaalgeschoren vanwege hun omgang met Duitse militairen.

Doisneau arrangeerde zijn foto's niet in tegenstelling tot enkele van zijn collega's en tijdgenoten. Hij maakte zijn foto's spontaan, zoals het beeld toevallig voor zijn camera kwam, als momentopnamen van het dagelijkse leven. Doisneau hield daarbij van *l'imparfait de l'objectif* (het imperfecte van het object), "daar het leven nu eenmaal ook niet perfect is".

Eén van zijn vele uitspraken was: "Ik fotografeer het leven niet zoals het is, maar zoals ik het zou willen zien". Een

andere was: "Als ik wist hoe ik een goede foto moest nemen, zou ik het elke keer zo doen".

In 1948 bood het gerenommeerde blad 'Vogue' hem een positie aan als modefotograaf; het blad wilde een meer 'casual look' in de modereportages, Doisneau wilde een vast inkomen. Toch werd Doisneau niet gelukkig van het fotograferen van mooie modellen, integendeel. In zijn vrije tijd maakte hij meer en meer zogenaamde straatfoto's waarin vaak een menselijk onderwerp van schoonheid (gewone mensen, kinderen, vrouwen, oude mensen) te zien was in een lelijke, stedelijke of industriële omgeving.

In 1951 kreeg Doisneau van het Amerikaanse blad *Life* opdracht voor een fotoreportage over liefde in het naoorlogse Parijs. *Life* gebruikte veel van Doisneau's straatfoto's, waaronder de befaamde romantische 'Kus voor het stadhuis'. In een tijd, dat het ook in de westerse wereld niet gebruikelijk was elkaar op straat te kussen, stond de foto bekend als baanbrekend en bevestigde tegelijkertijd de reputatie van Parijs als hoofdstad van de liefde. Doisneau's zwart-wit foto's bleken bepalend voor het internationale beeld van het Franse leven in het algemeen en van Parijs in het bijzonder. Hij zette *la Vie Parisienne* als het ware fotografisch op de kaart.

Vooral in de jaren 50 en 60 had Doisneau veel succes met zijn fraaie zwart-wit foto's. Daarna kwam de klad er een beetje in. Na de culturele verschuivingen van de zestiger jaren, zochten kranten, bladen en tijdschriften naar vooral nieuwe, vernieuwende en jonge kunstenaars, schrijvers, schilders, dichters en fotografen. De oude gevestigde garde, het 'establishment' werd feitelijk aan de kant gezet en zo ook Doisneau en collega's. Hoewel hij bleef fotograferen en zo af en toe ook nog wel een mooie opdracht kreeg, bleef de publieke aandacht achterwege.

In 1984 nam Doisneau deel aan een fotografisch project van de Franse overheid, *Datar* genaamd, waarbij diverse fotografen reportages maakten van de architectonische en landschappelijke veranderingen in het naoorlogse Frankrijk. Doisneau fotografeerde de *banlieues* van Parijs, in kleur en zonder mensen; een groot verschil met zijn oorspronkelijke straatfoto's.

Begin jaren 90 gaf Doisneau toestemming zijn befaamde foto als poster te laten printen. Prompt kwam een echtpaar, Jean en Denise Lavergne, naar voren met een schadeclaim omdat zij het kussende stel zouden zijn. Vervolgens kwam nog een vrouw, Françoise Delbart, naar voren met een schadeclaim omdat zij de vrouw in de foto was en zonder haar toestemming zou zijn gefotografeerd. In 1992 kwamen beide claims voor het gerecht. Uiteindelijk onthulde Doisneau de identiteit van het kussende stel, tot dan anoniem, als zijnde Delbart en haar toenmalige vriend, aan wie hij overigens had gevraagd of hij hen kussend mocht fotograferen. De claim van de Lavergnes werd vanzelfsprekend afgewezen, maar ook Delbart kreeg nul op het rekest. Doisneau behield de rechten op de foto.

Toch hadden deze juridische verwickelingen Doisneau diep geschokt, zijn vertrouwen in de medemens was weg. Daarbij kwamen de ziekten (Alzheimer en Parkinson) en tenslotte, in september 1993, de dood van zijn geliefde vrouw Pierrette, die een zware wissel op hem trokken. Op 1 april 1994 overleed hij, bijna 82 jaar oud. Doisneau liet, naast twee dochters en vier kleinkinderen, ettelijke onderscheidingen en een archief met meer dan 45.000 foto's na.

Na zijn dood leefde de belangstelling voor zijn werk opnieuw op. Veel van zijn beroemde foto's uit de jaren 30 tot en met 80, maar vooral de jaren 50, werden wederom gepubliceerd in fotoboeken, tentoongesteld in galeries, gedrukt als posters, kalenders, ansichtkaarten, prints op kleding en gebruiksvoorwerpen enz. enz. Doisneau's foto's gelden overigens nog steeds als iconen van Parijs en de Franse levensstijl.

Fotografie tentoonstellingen: *Jos Arents*

Amsterdam, Joods Historisch Museum:

Sjtetl in de stad. Antwerpen door de lens van Dan Zollmann t/m 2 februari 2014

Een uniek beeld van de voor buitenstaanders veelal onzichtbare leefwereld van de vrome joodse stadsgenoten van de Belgische fotograaf Dan Zollmann.

www.jhm.nl

Amsterdam, Foam: overzichtstentoonstelling van William Klein. t/m 12 maart 2014

www.foam.org

Amsterdam, Huis Marseille:

Gouden jaren. Rob Hornstra's Rusland. t/m 9 maart 2014

& Olga Chernysheva / Oleg Klimov / Sarkis / Willie Doherty. t/m 9 maart 2014

www.huismarseille.nl

Amsterdam, stadsarchief:Fotostudio Merkelbach. Portretten 1913–1969. t/m 5 januari 2014

<http://stadsarchief.amsterdam.nl>

Apeldoorn, Coda:

De kunst van het verleiden, Carli Hermès t/m 26 januari 2014

www.coda-apeldoorn.nl

Den Haag, Fotomuseum

Koos Breukel t/m 12 januari

Frans Zwartjes t/m 19 januari

Beste persfoto van 2013. Vanaf 25 januari t/m 6 april

www.fotomuseumdenhaag.nl

Den Haag, Museon

Wildlife Photographer of the Year. t/m 23 februari

www.museon.nl

Rotterdam, Nederlands Fotomuseum: WIT! t/m 5 januari 2014

Via Panam, Kadir van Lohuizen. t/m 12 januari 2014

Grijs, David Claerbout. Vanaf 18 januari t/m 23 februari

www.nederlandsfotomuseum.nl

Tilburg, museum De Pont:

Philip-Lorca diCorcia, Foto's 1975-2012. t/m 19 januari 2014

www.depont.nl

Op de site van de fotobond (www.fotobond.nl) staan veel exposities op het linker deel van de pagina onder:

Nu te zien...